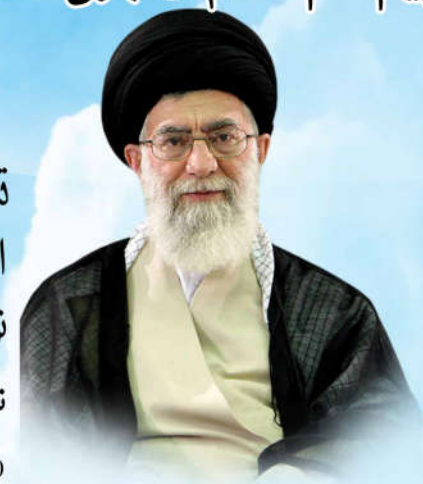

پیام مقام معظم رهبری حضرت امام خامنه ای (دامت برکاته) به اولین اجلاس سراسری نماز (مشهد) مهر ماه ۱۳۷۰

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّيِّبِينَ

تشکیل مجمعی از صاحب نظران برای اقامه نماز، یکی از شایسته ترین و ضروری ترین کارهایی است که باید در جمهوری اسلامی صورت می گرفت. زیرا برپاداشتن نماز، نخستین ثمره و نشانه حکومت صالحان است و در رتبه بعد از آن است که نوبت به «زکات» به مثابه تنظیم مالی جامعه و ریشه کن کردن فقر، و نیز «امر به معروف و نهی از منکر» یعنی سوق دادن به نیکی ها و بازداشتن از بدی های رسد.

«الَّذِينَ إِنْ مَكَّنَّاهُمْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ وَأَمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ...» (حج، 41) اقامه نماز فقط این

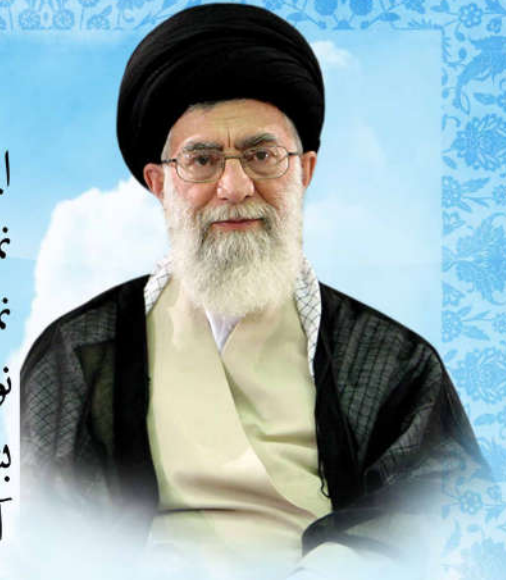
نیست که صالحان، خود نماز بگذارند؛ این چیزی نیست که برتشکیل حکومت الهی متوقف باشد؛ بلکه باید این ستون دین در جامعه به پاداشته شود و همه کس بارازها و اشاره های آن، آشنا و از برکات آن برخوردار گردند.

درخشش معنویت و صفای ذکر الهی، همه آفاق جامعه را روشن و مصفا کند؛ و تن ها و جان ها با هم به نماز بشتابند و در پناه آن طمأنینه و استحکام یابند. نماز، رکن اصلی دین است و باید اصلی ترین جایگاه را در زندگی مردم داشته باشد. حیات طیبه انسان، در سایه حاکمیت دین خدا، وقتی حاصل خواهد شد که انسان هادل خود را بایاد خدا زند نگه دارند و به کمک آن بتوانند با همه جاذبه های شر و فساد مبارزه کنند و همه بت ها را بشکنند، و دست تطاول همه شیطان های درونی و برونی را از وجود خود قطع کنند. این ذکر و حضور دائمی فقط به برکت نماز حاصل می شود و نماز در حقیقت، پشتوانه مستحکم و ذخیره تمام نشدنی در مبارزه ای است که آدمی با شیطان نفس خود که او را به پستی و زبونی می کشد، و شیطان های قدرت که با زر و زور، او را وادار به ذلت و تسلیم می کنند، همیشه و در همه حال دارد. هیچ وسیله ای مستحکم تر و دائمی تر از نماز برای ارتباط میان انسان با خدا نیست. مبتدی ترین انسان ها، رابطه خود با خدا را به وسیله نماز آغاز می کنند. برجسته ترین اولیاء خدا نیز، بهشت خلوت انس خود با محبوب را

در نمازی جویند.

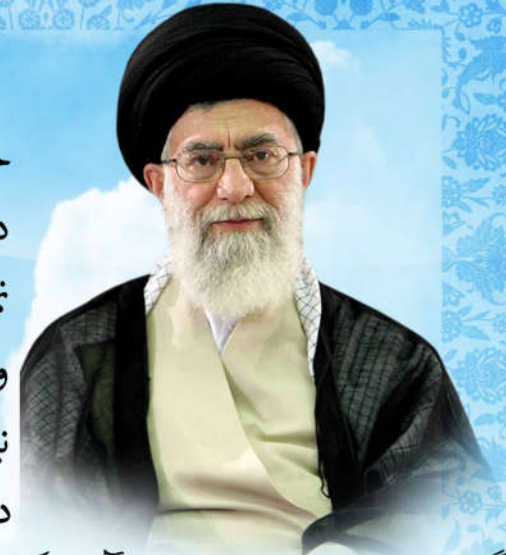

این گنجینه ذکر و رازها رگز پایانی نیست و هر که با آن بیشتر آشنا شود، جلوه و درخشش بیشتری در آن می‌یابد. کلمات و اذکار نماز، هر یک خلاصه‌ای است که به بخشی از معارف دین اشاره می‌کند و به طور مکرر و پی در پی آن را به یاد نمازگزار می‌آورد. نمازی که با تدبیر در معانی و بدون سهو و غفلت گزارده شود، انسان را روز به روز با معارف الهی آشنا تر و به آن دل‌بسته‌تر می‌سازد. نوراتیت نماز، و رازها و رمزهای آن و درس‌هایی که در آن گنج‌ناید شده، و اثر آن در ساختن فرد و جامعه، چندان نیست که بشود در مقالی کوتاه از آن سخن گفت، بلکه چنان نیست که بی‌خبری چون من، بتواند از اعماق آن خبری آورد. آن چه من با قلم قاصر و معرفت ناچیز خود می‌گویم آن است که مردم ما و جامعه ما، و به خصوص جوانان ما که اکنون بار امانت سنگینی را بر دوش گرفته‌اند؛ باید نماز را منبع قدرتی لایزال بدانند، و در برابر جبهه فساد و بی‌عدالتی و کج روی که امروز بشریت را تهدید می‌کند، از نماز و یاد خدا نیر و بگیرند. میدان مبارزه‌ای که امروز پیش روی ماست، ما را به تکیه‌گاه مستحکم ذکر خدا و امید و اعتماد به او، بیش از همیشه و بیش از همه، محتاج می‌سازد، و نماز آن سرچشمه جوشانی است که این امید و اعتماد و قدرت معنوی را به ما می‌بخشد. نماز با حضور و با توجه، نمازی که از یاد و ذکر سرشار است، نمازی که آدمی در آن با خدای خود سخن می‌گوید و به او دل می‌سپارد. نمازی که والاترین معارف اسلام را پیوسته به انسان می‌آموزد، چنین نمازی انسان را از پوچی و بی‌هدفی و ضعف می‌رهاند و وفق زندگی را در چشمش روشن می‌سازد و به او همت و اراده و هدف می‌بخشد و دل او را از میل به سحر و جادو و گناه و پستی نجات می‌دهد. از این روست که نماز در همه‌ی حالات، حتی در میدان نبرد و سخت‌ترین آزمایش‌های زندگی، اولویت خود را از دست نمی‌دهد. انسان همیشه به نماز، محتاج است، و در عرصه‌های خطر، محتاج‌تر.

حقیقت آن است که در کار معرفی نماز کوتاهی های زیادی شده است؛ و نتیجه آن که نماز هنوز جایگاه شایسته ی خود را، حتی در نظام اسلامی ما، به دست نیاورده است. این مسؤولیت سنگین، بردوش دانشوران و آشنایان به معارف اسلامی است که نماز را به همه بخصوص به نسل جوان بهتر بشناسانند از کودک دبستانی تا پیر و هوشگر دوره های عالی، هر یک فراخور ذهن و معرفت خود، می توانند در راه شناختن نماز و رازهای آن، قدم هایی بردارند و با نا شناخته هایی آشنا شوند، حتی عرفای بزرگ نیز برای سالکان وادی معرفت، «اسرار الصلوه» نوشته و آموخته اند، یعنی اعماق این اقیانوس همچنان نا شناخته و پیمودنی است. در جامعه ی ما فصل مهمی باید در معرفی نماز در همه ی سطوح گشوده شود. رسانه ها و بخصوص صدا و سیما با شیوه های گوناگون نماز را معرفی و یاد آوری کنند. همه جا و همیشه در رادیو و تلویزیون، نماز در اولویت گذاشته شود و شوق ایمان و عطش یاد خدا در دل ها پدید آید. در کلاس های دروس دینی مدارس و دانشگاه ها درس نماز جایگاه خود را باز یابد و سخنان سنجیده و افکار بلند در بازشناسی نماز، فراهم و در معرض ذهن و دل دانشجویان و دانش آموزان گذاشته شود.

فلسفه ی نماز و تحلیل رازها و رمزهای آن با زبان هنر در معرض دید همگان قرار گیرد، تا هر کس به قدر ظرفیت خود از آن متمتع گردد، کتاب ها و جزوه ها در سطوح مختلف و از دیدگاه های گوناگون به وسیله محققان و عالمان به سلک تحریر در آید و مایه کارهای هنری و ادبی گردد. فصلی نیز باید برای آسان کردن انجام نماز گشوده شود: در همه ی مراکز عمومی، مدارس، دانشگاه ها، کارخانه ها، سر باز خانه ها، فرودگاه ها، ایستگاه های قطار، ادارات دولتی و امثال آن، جایگاه های مناسبی برای نماز پیش بینی شود. مساجد و نمازخانه ها پاکیزه و مرتب و رغبت انگیز باشد. نماز در وقت فضیلت و به جماعت گزارده شود. در هر محیطی، برجستگان و بزرگان آن بر دیگران پیش قدم شوند و عملاً اعتنا به نماز را به دیگران بیاموزاند؛ و خلاصه در همه جا حرکت به سمت نماز و شتافتن به نماز محسوس باشد. با این مقدمات، به خواست خداوند متعال و با توجهات و ادعیه زاکیه ی حضرت ولی الله الاعظم - روحی فداه -، کشور و جامعه ما به هدف های والای نماز نزدیک می شود و از برکات آن بهره می گیرد.

در پایان لازم می دانم از فراهم آوردندگان این مجمع و همه ی کسانی که با وقوف بر اهمیت نماز، در راه اقامه آن تلاش می کنند، مخصوصاً از جناب حجت الاسلام آقای قرائتی که دلسوزانه و عاشقانه در این راه گام برمی دارند، صمیمانه تشکر کنم و قبول حضرت حق تعالی را برای این کوشش های مخلصانه مسئلت نمایم.

والسلام علیکم ورحمة الله
سید علی خامنه ای
۱۶ مهر ۱۳۷۰

روابط عمومی ستاد اقامه نماز خراسان - جنوب